

מתקן מודבש	וילגא	יום
תא	ר'ח"ע"	ראשון
תו	ר'ח"ע"	שני
תיב	ר'ש"ע"	שלישי
תיח	ר'ש"ע"	רביעי
תבה	רב"ע	חמישי
תלא	רב"ע"	שישי
תלה	רב"ע"	שב"ק

זונְדר קָדוֹשׁ מִיטֵּן פִּירֶשׁ

מוֹתָקַן מַדְבֵּשׁ אוֹיֵךְ דִּי פִּרֶשֶׁה

הקב"ה מזוהיר לאדם, בראותיך מפני כבודך

ראה כמה יש לו לאדם להרהור ולדקדק בלבו בכל יום שלא יעבור על רצון קונו, ולפניהם במעשהיו ולדקדק בכל עניינו לעשות נחת רוח לكونו, ויהרהור בלבו שלא בראו הקדוש ברוך הוא ונתקן בו נשמה עליונה של עיטה יש לאדם כח המחשבה, ומעלה על כל שאר בריאותו בחכמה בינה ודעת, אלא כדי להרהור בעובך שזו יהיה כל הרוחו איך לעבד להקב"ה, ולהזכיר בו תברך, ולא ילך אחר הבהיר של קניינו עולם הזה.

דאמר רבי יוסף אמר רבי חייא, פד ברא קדשא בריך הוא כבר נש כשברא הקב"ה את אדם הראשון, אסקיה קמיה בדיקניתה דההוא יתיב העלה אותו לפני עצמו בזכרונותיו, שבה ישיב ויתקיים בעולם הזה, ואתרי בית והקב"ה התורה בו, ואמר ליה לאדם הראשון, אנא עבד לך בגין אני בראותך אתה בסביל כבודך, למשהו את שולטנא ומולפה על قولא בגין שתהיה אתה שליט וממלך על כל העולם כמוני, דהינו אנא לעלה ואנת לתפקיד אני שליט למעלה ואתה תהיה שליט כמווני למטה.

ועוד אומר הקב"ה אל אדם הראשון, אנא יהיב לך נשמתא למנדע סוכלטני וחכמתא אני נתתי לך נשמה כדי לדעת חכמה וחוותה, מה דלית כן לשאר בריצין מה שאין כן לשאר הבריות, וכן זהה לאסתפלא ביקרה היה נזהר להסתכל ולהתבונן בכבודך, הו זהיר למעד פיקידי היה נזהר לעשות את מצותי, והוא יבר מניא לא יהא שולטנא ויקרא בוטח חוץ ממני לא יהיה למי ממשלה וכבוד כמו שתחמי לך.

**אין פִּרֶשֶׁת רָאָה אֵיזַּנְשְׁטָא קִין זָהָר, דַּעֲרָפָאָר הָאָבָּן מִיר גַּעֲבָרָעָגָט
מְאֻמָּרִים פָּוּן הַתְּעִירָוִת זִיךְ אַגְּנָגְרִיטְן צִוְּ חַזְקָשׁ אַלְלוּ**

ע"ט

וויל רבי יוסף האט גענאות אין נאמען פון רבי חייא,
או וווען דער אויבערשטער האט באשאפען אדם הראשון,
האט ער אים אויבגעברעננט פאר אים מיט די צורה פון
זיין נשמה, ואס פיט ער זיין און זיך אויפהאלטען
אויף דער וועלט, און דער אויבערשטער האט אים מתרה גוועען,
און ער האט גענאות צו אדם הראשון, איך האב דיך
באשאפען גווען מיין בבוד, או דו זאלסט זיין א געועטלטיגער
און א קעניג אויף דער גאנצער וועלט אווי ווי מיר, דאס
הייסט, או איך בז דער ערשר אויבן און דו גוועט זיין א
חרשר ער אווי מיר אונטן.

און איך האט דער אויבערשטער גענאות צו אדם הראשון,
איך האב גענבען אין דיך א נשמה קדי צו וויסן
פארשענאנד און קלונגשאפעט, ואס קיינענער פון די באשעפנענישן

דער אויבערשטער זאנט און דעם גענפטש.
איך האב דיך באשאפען פאר מײַן בבוד זוען
זע, וויפיל דארף דער מענטש טראקטן און אקט געפֿן און
זיין הארץ עידן איינציגן טאג, או ער זאל נישט עופֿר
זיין אויפֿן ווילן פון זיין באשעפֿר, ער זאל נאכּקָה און
זיעע מעשימים און מדקק זיין און אלע זיינע עננים צו מאכן
א נחת רוח פאר זיין באשעפֿר, און ער זאל טראקטן און
זיין הארץ איז דער אויבערשטער האט אים נישט באשאפען
און געגעבען און אים א נשמה פון אויבן זואס דורך אויר
האט דער מענטש דער בעמ' הפֿחה, און א דערהויבּנְקִיט
איבער אלע אנדערע באשעפֿנענישן מיט חכמה בינה ו דעת,
נאר ביד אלע זיינע געראנקען זאלן זיין זויזוי צו דנען
דעם אויבערשטער, און צו וווען באחאפען און אים, און ער
זאל גישט נאכּגּוּן נאך די פֿסְטְּקִימִיט פון קניינו עולם העה.

ומנָא לֹן דְּאַתְּרִיה בָּה וְאַזְהִיר לֵיה עַל דָּא וְמַנִּין לָנו שְׁהַקְבִּיה הַתְּרוּה אֶבֶּדֶם וְהַזְהִיר אָתוֹ עַל זֶה, חֲדָא הוּא דְכַתְּבִיב זֶה שְׁכַתְּבּוּ וְיַאֲמַר הַקְבִּיה לְאָדָם הַן יִרְאַת יְהוָה הִיא חֲכָמָה יִרְאַת הָהָר הַמְבֻאוֹא אֶל הַחֲכָמָה, וְסֹור מְקֻעָּד בִּינָה וְלַטְוֹר מְלֻשָּׂוֹת רַע, הִיא הַעֲצָה לְזִכּוֹת אֶל הַבְּנִיה, וּמְפַרְשֵׁבְלָוְמֵר בְּשַׁתְּחִילָה יִרְאַתִּי עַלְיָה, אָז פְּשִׁיגָּה חֲכָמָה, שְׁהִיא לְמַעַלָּה עַל הַפֶּלֶל.

הנה אחר שנברא אדם הראשון כר חם אָדָם דַהוּא שְׁלַטְנָא וִיקִירָא עַל כָּלֶל כְּשֻׁרָה שַׁהוּא מֹשֵׁל וּמָכוֹבֵד עַל כָּל הַנְּבָרָאִים, אַיִלְשִׁי פִּיקּוֹדָא דְמְאַרְיָה שְׁכַח אֶת מִצּוֹת קָנוּוּ, וְלֹא עָבֵד מִה דְאַתְּפָקֵד וְלֹא עָשָׂה מִה שְׁנַצְטוֹה
שְׁלָא לְאַכְול מֵעַז הַדָּעַת.

רבי פנחים אמר רבי חנילאי, לא עשו הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם לא ברא הקב"ה את האדם, אלא להשתדל בכבוד קונו ולעשותו רצונו, ה"ד הוא דכתיב והוא שכתב כל הגקרא בשמי שהוא האדם שנברא בשם מלא, ולא כבודו בראתיו ומפרש מיי לכבודו ואומר היינו להשתדל ולדעת את כבודו על ידי לימוד התורה, ורק שוב ממעשיו שיינן לו חלק טוב לעולם הבא ר"ל שהיה ממאירי דחושבנא לעשות מעשים טובים, שהיה ראוי שניתן לו חלק טוב לעולם הבא (אבל ודאי שהאדם צריך לעשות כל מעשיו לשם שם), ווהר חדש בראשית דף כב ע"ב, ובכיאורינו ברך א עמ' שנ- שנב) שלא על מנת לקבל פרס).

המעשים טובים בעולם הזה נעשים לבוש יקר לנשמה

פה חזוי, כד בר נש חטי, וחייב זמנא חדא ותרין ותלתא בא וראה, כשאדם חוטא, וחטא פעם אחת ושתיים ושלש, כלומר שחטא ג' פעמים, כנגד משיכ' על שלשה פשעי ישראל, ולא אהדר ביה ולא חזר בתשובה, הוא חובי באתגלוילא אינון או חטאנו מולוגים לבני אדם, ומפרנסמי לוין לעילא, ומפרנסמי לוין לתטא ומפרנסמי אותו למעלה,

ע"ט

האט רבינו תנחים געיאנט אין נאמען פון רבוי חנילאי, דער אויבערשטער האט בישט געמאכט דעם מעונטש, נאָר אוּ אַד זָאָל וְזָה אַנְצִילְעָגָן צֹ מָאָכוּ בְּבָאָד זָיִן הָאָר דָּעָר אוּ אַנְצִילְעָגָן אָזֶן צֹ טָוּן זָיִן וּוּילַן, אָזֶן דָּאָס אָזֶן וּוּאָס עַם שְׂפִיטִית אַזְּנִין פְּסוֹק "כָּל הַגְּנָךְ אֲשֵׁמִי וְלִכְבּוֹד בָּרָאתְיוֹ", דָּאָס אָזֶן דָּעָר מְעֻנְשָׁו וּאָס עָר אָזֶן באַשְׁאָפָן גַּעַוָּרָן בְּמִיטָן פֿוּלַן שֶׁם, "וְלִכְבּוֹד בָּרָאתְיוֹ", אָזֶן פָּאָר מִינֵּן בְּבָאָד אַד אַיִּם באַשְׁפָן אָזֶן עָר עַרְקְלָעָרט, וּאָס מִינֵּט "לִכְבּוֹד", דָּאָס הייסט, וְזָה אַנְצִילְעָגָן אָזֶן צֹ אַנְצִילְעָגָן מִינֵּן בְּבָאָד דָּוְרָכוּן לְעַרְגָּנוּ דַי תּוֹרָה, אָזֶן צֹ זָיִן פֿוֹן דַי וּוּלְכָעַ לְעַבְנָן מִיטָן חַשְׁבּוֹן הַגְּפָשָׁ צֹ טָוּן גַּטְמָעָ מְעֻשִׁים, אוּ עָר זָאָל וּוּרְדָן זָיִן אוּ עַם זָאָל גַּעַגְבָּן וּוּרְדָן פָּאָר אִים אַ גַּטְמָן חַלְקָ אַזְּפָה יְעַנְעָר וּוּלְטָן (אַבְעָר וּכְעָר דַאָּר דָעָר מְעֻנְשָׁו טָוּן אַלְעָר וּוּגָעָר). מעשים לשם שמים, נישט מיטן צִיל צֹ באַקְמוּעָן שְׁבָר דָרְעוֹף).

האט דאמ נישט, דעריפער זאלסטע אקטונג געפּן צו קיון און אריינטראקטן אין מײַן בָּרוֹד, און דו זאלסטע אקטונג געפּן צו טוּן מײַעַן מצוֹת, און דערמאַלטָם וועט אויסער מיר פָּאר קיינעם נישט זיין קייז הערשאָפט און בָּרוֹד אוֹזְוִי אֶיךְ האָפְּגָּעַנְבּוּ פָּאר דָּר.

אוון פון וואו וויסן מיר או דער אויבערשטער האט
אנגעיגנט אָדֶם אוון אַים אַנְגּוּווֹאָרְגַּט דָּרוֹזִיף, דָּאָס
אוו זָוָס עַס שְׂפִיטִיט אַין פְּסִיק "יְאָמֵר לְאָדָם הוּא תְּהִיא ה'
הָאָחָמָה", אוון דָּעַר אויבערשטער האט גַּעֲינְגַּט צַו אָדָם
הָרְאָשׁוֹן, דָּאָס פָּאָרְכְּטָפָונְגָּעָם אויבערשטְעָן אווֹ דָּאָק זָוָס
בְּרַעֲנְגַּט קָלוֹגְשָׁאָפָּט, "וּסְוּרְמָרְעַבְּנָה", אוון זָיך אָפְצִיעָקָרְנוּ
פָּוּן צַוְּנוּ שְׁלָעְכְּטָס, אווֹ דִּי עַצְּהָ וּבָהָ צַוְּזִין צַוְּ דָּאָס
פָּאָרְשָׁטָאָנד, אוון דָּעַר וּהְרַקְדוֹשׁ עַוְּקָלָעָרט, דָּאָס מִינְגָּט,
אוֹ זָוָעַן מִינְיָן פָּאָרְכְּטָפָוּעַט חַל זָוִין אוֹירְדִּיר, דָּעַמְאָלְטָס
וּפָעָסְטוּ דָּעַרְגְּרִיּוֹן חָמָה, זָוָס זַיְהָעָכְרָע אַבְּעָרָאָלָעָם.

יעַצְמָן, נאכדרעם וואס אָדָם הָרִאשׁוֹן אֲזִי בָּאַשְׁאָפָן גַּעֲוָאָרָן,
ווען ער האט געוען או ער געועעלטינט און ער איז
מכיבדר אויף אלע באשעפענישן, האט ער פאָרְעָשֶׁן דעם
באָפָעל פון זיין באשעפער, איז ער האט נישט געטווין דאס
וואס ער איז באָפָולְן געוואָן נישט אָז עטן פונטש אַז הַכְּתָא.

**הדי גוטע מעשיים אויף דער זועלט זיערין א
מייערער מליד גאר דז נשמה**

קַוִּם אָנוּ זֶה, וְעַנְצֵמָה בְּעַגְמֵשׁ זִינְדִּיגֶּט, אָנוּ שֶׁר הָאָתָּה גְּעוּנִידִיגֶּט אֲיִין מְאַל אָנוּ אֲצֹוּפִיטָע מְאַל אָנוּ אֲזֶרְעָל, דְּרִישָׁע מְאַל, דָּאמֶן הַיִּסְטָמֵן אוֹ שֶׁר הָאָתָּה גְּעוּנִידִיגֶּט דָּרְרִי מְאַל, אַנְטְּקָעָנוּ דָּעַם וּוְאָם עַמְּשִׁיטִיט אֲיִין פְּסֻוק "עַל שְׁלָשָׁה פְּשָׁעִים יִשְׂרָאֵל", וְעַנְצֵמָה בְּרִי זִינְדִּיגֶּט דִּי אַדְנָה, אָנוּ שֶׁר הָאָתָּה

ומפרטים מאים אותו למטה, **וְכַרְזֵי אֶלְעָן קִמְיה וּמִכְרֵזֵי** ומלאכים המונאים על הכרוזים הולכים לפניו ומכריזים (ואף על כל בני אדם אינם שומעים את הכרוז), אבל מזלם שומע, והוא הגורם לשנוא את החוטא, ואינם יודעים למה). **אֲסַתְּלָקָר מִסְחָרְגִּיה דְּפָלְנִיא** הסתלקו מסביב איש פלוני, כי דיינו כמנודה, **נַזְיף הָוָא מִמְאָרִיה** מנודה הוא מקומו בעולם האצילות, **נַזְיף הָוָא לְעַילָּא** מנודה הוא למעלה בעולמות בריאה ויצירה, **נַזְיף הָוָא לְתֹתָּא** מנודה הוא למטה בעולם העשיה, והטעם שמכריזים עליו בכל מקום, לפי שפוגם בכל העולמות). **וְוי לִיה דְּפָגִים דְּיוֹקָנָא דְּמָאִרִיה** אוֵי לו שפוגם את נשמו שהוא צלט אלהים, **וְוי לִיה דְּלָא חִישׁ לִיקְרָא דְּמָאִרִיה** אוֵי לו שלא חיש לכבוד קונו, שחתה ופוגם ב' וג' פעמים ולא חזר בתשובה, لكن **קָדְשָׁא בריך הוא גָּלִי חֹבֵיה לְעַילָּא** הקב"ה מגלה את חטאו למעלה, **הַדָּא הָוָא דְּכַתִּיב** זהו שכותוב יגלו **שָׁמִים עַזְוָנו** הינו הקב"ה סוד התפארת הנקרה שמיים יגלה את עונו, **וְאָרֶץ מַתְקוּמָה לֹא** והמלכות הנקרה ארץ, תקום עליו להענישו.

וכד ברכ נש איזיל בארכא דמאיריה ואשתדל בפולחניה וכשאדם הולך ברוך קונו ומשתדל בעבודתו, ואזידמן ליה חטאה חד ונודמן לו חטא אחד, כלא מכסין עליוה עלאין ותתאיין הכל מכסים עליו העליונים והתחthonים, כדי שלא יגעו בו המקריגים, דא אקראי פסי חטא זה נקרא כסוי חטא, נתמכה החטא, ובין כך יחוור בתשובה.

אמר ר' חייא לר' חייא, עד בعن לא מטיה לעקרא דמלה עד עתה לא הגעת לעיקר פירוש הפסוק, ושביר קאמרת אבל מה שאמרת יפה אמרת, והאי דקאמרו חביריא שפיר וגם מה שאמרו החברים גם כן יפה הוא, אבל יש לשאול אי הבי אם כפי שפירשת כי מש"כ אשרי כסוי פשע, פירושו שאם נודמן לצדיק רק חטא אחד, או החטא הוא מכוסה מבני אדם, אם כן מכוסה חטא מבעי ליה היה צריך לומר מנוסה חטא, שפירשו שחטאנו מכוסה, מהו ומה כתוב בסוגי חטא שפירשו שמתכסה עם החטא כלבועו הזה.

אלא אמר רבי אבא, תרי מלֵי דהכמתא אית ביה שני דברי חכמה יש בפסוק זה, ותרויהו ה כי ושניהם הם כר, חד,

ੴ

שטרראָפַן. דאמ **מיינט** די **בחינה** **מלכּוֹת**, די **שׁבִּינה**.

אוין ווען דער מאונטש גיט אינעם וועג פון זיין באשעפער אוין ער שטרעננט זיך און אים צו דיענען, אוין עס האט זיך אים געמאכט א זינע, טויען אלע פאָרְדַעַן פaar אים, דרי עלייזים אוין דרי פֿתְחָזֶנִים, בְּדֵי דַי מְקֻטְנִים זאלן נישט אַנְטְּרָעֵפָן אוין אים, דָּאָם וּוְעָרָט אַנְגְּנָעָרִפָּן "בְּסִי חְפָאָה", או זיין זינד איז פֿאָרְדַעַט, אוין דערוויל ווועט ער תְּשׁוֹבָה טן.

האט רבינו אבא גענאנט צו רבינו חייא, בגין ערכטלערונג פונעם נאך גישט אנטגעקומען צו דער עיקר ערקלערונג פונעם פסוק, אבער וואס דז האסט גענאנט האסטו גוט גענאנט, איז אוד וואס דז חברים האבן גענאנט איז אוד שין, אבער מען קען פרעגן, אויב איז עס אוזי ווי דז האסט ערקלערט, או דאס וואס עס שטייט אין פסוק "אשר נשוי פשע בסוי חטאה", מײינט או אויב עס האט זיך געטראפַן פאר אציד נאר איין זינד, דעטאלטס זוערט דער זינד פארעדקט פון דז מענטשן, אויב אוזי וואלט געדארפַט שטיין "מכופה חטאה", דאס מײינט או זיין זינד איז פארעדקט, פארוואס שטייט "בסוי חטאה", וואס דאס מײינט או ער דעקט זיך איז מיטו זינד אוזי ווי מיט א קלידי.

נאר, האט רבַי אָבָא גְּזִיאָנֶט, צְוַויִי ווערטער פֿוֹן חַכְמָה אַתֵּן דָא אַזְדָעַם פְּסֻחָה. אַזְנַן דָו אָזְוִי וְעַגְנָזָן אָזְוִי.

בנישט תִשְׁכָה גַעֲטוֹן, דַעֲמָלֶטֶס וּוּרָן וַיֵּד אַנְטֶפְלָעַקְט צוֹ דִי מַעֲנוֹתַשׁ, אַוְן מַעַן מַאֲכָט עַם באַקָּאנַט אַוְיכָן, אַוְן מַעַן מַאֲכָט עַם באַקָּאנַט אַוְיכָן, אַוְן דִי מַלְאָכִים וּוּלְכָע וְעַגְעַן גַעַשְׂטָעַלְט אַוְיסְצָרוֹפָן, גַיְיעַן פָאָר אַים אַוְן רִיפָן אַוְים (אַוְן בְּאַטְשׁ דִי מַעֲנוֹתַשׁ הַעֲרוֹן נִשְׁטַדְרַע וּאַס וִידְרַגְט, אַוְן הַעֲרָם, אַוְן דָאַס בְּרַעֲגַט וּיְפִיטַט צוֹ הַאֲפָן דָעַר וּאַס וִידְרַגְט, אַוְן וּוּיְיסָן נִשְׁטַדְרַע פָאַרְאָוָם), גַיְוַט אַנוּקָט פָוַן אַרְוָם דָעַס מַעֲנוֹתַשׁ פְלוֹגַן, וּוּילְיַן זַיְן אַזְוִי וּיְ אַיְינָעַר וּאַס אַזְיַן נְדִי, עַר אַיְיַה דַעֲרוֹוִיְטָעַרְט פָוַן זַיְן בָאַשְׁעַפְעַר אַיְן עַולְםַהַאֲצִילָות, עַר אַיְיַה דַעֲרוֹוִיְטָעַרְט אַוְיכָן אַיְן דִי עַולְמָות בְּרִיאָה אַוְן צִירָה, אַוְן עַר אַיְיַה דַעֲרוֹוִיְטָעַרְט אַוְיכָן אַיְגָעַס עַולְםַהַעֲשָׂה (אַוְן דָעַר פָעַם פָאַרְאָוָם מַעַן רַופָט אַוְים אַוִיַּה אַיְן אַלְעַז וּוּלְטַמָּן, אוֹזְוַיְוַיְבָאַל עַר הַאֲטַפְגָּס פָוַגְמַגְעַוְעַן אַיְן אַלְעַז עַולְמָות), וּיְיַצְיַי אַים אַזְיַי וּוּבְאַלְעַז עַר הַאֲטַפְגָּס פָוַגְמַגְעַוְעַן זַיְן נְשָׁמָה וּאַס וּיְ אַזְיַי אַצְלָמַיְלָקִים, וּיְיַצְיַי אַים אַזְיַי עַר הַאֲטַפְגָּס נִשְׁטַמְט אַקְטַמְגַעְלִינְט אַוְיפָן בְּבּוֹד פָוַן זַיְן בָאַשְׁעַפְעַר, אַוְן עַר הַאֲטַפְגָּס גַעַנְדִּיגְט אַוְן פָוַגְמַגְעַוְעַן צְוַיְיַה אַוְן דָרְיַי מַאְל אַוְן הַאֲטַפְגָּס תִשְׁבָה גַעֲטוֹן, דַעֲרוֹבְעַר דַעַקְט דָעַר אַוְיבְּרַשְׁטָעַר אַוִיַּף זַיְן וַיֵּד אַוְיכָן, אַוְן דָאַס אַזְיַי וּאַס עַם שְׁטִימַט אַיְן קְסֻוק "גְלִילְשָׁמִים עַזְוֹנוֹ", דִי הַיְמָלָעַן דַעַקְנוֹן אַוִיַּף זַיְן וַיֵּד, דָאַס הַיִּסְטַמְט אוֹ דָעַר אַוְיבְּרַשְׁטָעַר דָעַר סּוֹד הַתְּפִאָרָת וּאַס וּוּרָט אַנְגְּרוֹפָן "שְׁמִים" וּוֹעַט אַטְפְּלָעַקְוֹן זַיְן וַיֵּד, "אָרְץ מַחְקֹמָה לוֹ", אַוְן דָעַר שְׁמַטְלָט וְזַד אַוִיַּף אַיְבעָר אַיְסָן אַיְסָן

במה דתניין אחד, כמו שלמדנו (נפ' ומי דף למד ע"ה), דעובדין טבין דבר נש עביד בהאי עלמא כי מעשים הטובים שאדם עשה בעולם זה, עבדין ליה בההוא עלמא לבושא יקירה עלאה לאתלבשא בהו עושים לו בעולם העליון אמר דף קא ע"א, ובכיאורינו ברך יא עמי תקעג-תקעה לבוש יקר וחשוב להתלבש בו.

פדיון מגילות היצור הרע

יצר הרע יכול לאחזרא בתיקתא אפילו רשות ששולט עליו היצור הרע יכול לחזור בתשובה, ולכתר לאחזרא יצר הטוב ואחר כך יכול להחזיר את היצור הרע להיות יצר טוב וייהilo לו לעוד, כמה דאוקומה כמו שפירשו חז"ל (בג"ר פ"ז) לות ג' געינן נטול טקט), על הפסוק עשה לו עוז כנגדו אם זכה בנגדו וכן הוא כאן, אם לא זכה בנגדו וכן הוא כאן, נעשה לו היצור הרע עוז, ואם לא זכה עוז, וכן נעשה היצור הרע כנדגו, וכך פטר חמור תפדה בשעה בוגין דאיןון דילוקנא חד דשה וחד דחמור לפי שייצר הטוב צורתו שהו וייצר הרע צורתו חמור, זאי זכה לאחזרא בתיקתא ואם זכה לחזור בתשובה, אף על גב דאייהו חמור עם הארץ אף על פי שהיה כחמור שהוא עם הארץ שהיצור הרע שלט עליי, תפדה מן גלתקא תפדה אותו מן הגלות של היצור הרע, בשעה שהייה נשבע כשר בני ישראל שנקראים שה, דאייהו שעלייהם נאמר שה פזורה ישראאל. (בא דף מג ע"א ברע"מ, ובכיאורינו ברך ה עמי מס' תפ"ט)

בכח תשובה נמשכים רחמי המקורות העליונים

ובכל שעתא ושעתא תשובה זמינה לגבי בני נשא ובכל שעה והשתה מוכנה לבני אדם, וכל בני נשא פיבין מוחובייהו וכשבני אדם שבם מעונתויהם, הא תשבה לבגי קדשא בריך הוא זו התשובה הינו בחינת הבינה חוזרת אל הקב"ה שהוא בחינת החכמה להתחבר עמו, והם ממשיכים שפע רחמים ממוקור הרחמים שבבחינת הכתה, וכבר על כלא והוא מכפרת על הכל, ודינין אתביבין ומתקבבמן כליהו והדינים נכפים ונכנים, ובך נש אתקדי

ע"ט

תשובה צו טון, כאשר ערך אי פריער געוען אווי ווי אז אייזל וואס דאס אייזן עט הארץ וואס דער יציר הרע האט געונעליטיגט אויף אים, וועסטו אים אויסלייז פונעם גלאה פון דער יציר הרע, או ערך אל ווערנו גערענט אווי ווי דרי אנדרער אידישע קידער וואס ווי ווערנו אונגרופן א שעפסל, וואס אויף ווי שטיטין אין פסקוק "שה פזורה שאראל", אווי ווי דרי פארבלאנדרושעטען שעפסל זענען די אידן.

מיון בה פון תשובה ווערנו אראפ געצזין די
רחמים פון די מקורות העליונים

און אין יעדע איזנצע שעה איי די תשובה גראיט פאר די מענטשן, און ווען די מענטשן קערנו ויך צויר פון וויערע זונד, טומט די תשובה וואס ווי איי די בחינת הבינה ויך צוירקען צום אוּבערטשען וואס ער איי די בחינת החכמה, צו ווערן באהנטון איין אים, און ווי ברעגען אראפ שפע רחמים פונעם מקור הרחמים וואס איי אין די בלינית הפהה, און ווי פארגעטט פאר אלעט, און די דינים ווערן באצואו אונגען און אונטערטונגער, און ווי ווערן אלע זונד, און דער מענטשן ווערט געריגנט פון וויעגע זונד. פערעט דער וויהר הקדוש, ווען ווערט דער מענטשן געריגנט צורה ווי אן אייזל, און אויב האט דער מענטשן זוכה געוען

דרע ערשותר איי, אווי ווי מיר האבן געלערגט, און פון דרי גוטע מעישים וואס דער מענטשן טומט אויף דער וועלט, מאכט בען פאר אים אינעם עילם העליז א טיערנו און חסיבין קלידי ויך אנטזוקליידן דערפיט.

אויסלייזונג פונעם גלוות היצור הרע

איפילו א רשות וואס דער יציר הרע געועלטיגט אויף אים, קען אויך תשובה מזון, און דערנאנך קען ער צוירקען דעם יציר הרע צו ווערן א יציר טוב און אים צו זיין צו הילף, אווי ווי ח"ל האבן ערקלערט אויפן פסקוק "אעישה לו ער בנגידו", איך וועל מאכט פאר אדים הראשון א וויב וואס זאל זיין א הילף אנטקען אים, זאגן ח"ל, אויב האט ער זוכה געוען איי זי א הילף, און אויב נישט איי זי אנטקען אים, און אווי איז אויך דרא, אויב האט ער זוכה געוען ווערט דער יציר הרע פאר אים א הילף, און אויב האט ער נישט זוכה געוען ווערט דער יציר הרע אנטקען אים, און דערפער זענען ווי מירום אינעם פסקוק "אכל פטר חמוץ תפירה בשעה", און יעדר ערשטונגער פון די אייזלען ואלסטו אויסלייז מיט א שעפסל, וויבאלד דער יציר הרע איי זיין צורה ווי א שעפסל, און דער יציר הרע איי זיין צורה ווי אן אייזל, און אויב האט דער מענטשן זוכה געוען

מחוביה והאדם נתהר מעונתו. ושאל אִימְתֵּי אֶתְכִּי בָּר נֶשׁ מַחְזֹּבִיהַ מַתִּי נְטַהַר הָאָדָם מַעֲנוֹתָיו, והשיכ בְּשֻׁעַתָּא דְּעַאלְ בְּהָאַי תְּשִׁיבָה כְּדָקָא חַזִּי בְּשָׂעָה שְׁנָכְנָס בְּתְשׁוּבָה הָאֵיא כְּרָאוֹי, כְּלָוָר שְׁנָכְנָס בְּעֵמֶק הַבִּינָה שְׁהָיא תְּשׁוּבָה עַלְהָא, וּבְהִיּוֹת תְּשׁוּבָתוֹ נְכַסֵּת לְשֵׁם עַל יְדֵי עֲנֵני הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ עַיְנוֹת וּסְיגּוֹפִים וּכְדָומה, מַשֵּׁם קָרוֹא אֶת רְחֵמִי הַמְּקוֹרוֹת הַלְּלִוִּינוֹת לְהַלְבִּין אֶת הַפְּגָם.

בתשובה מעלים ריח ניחוח לך'

ישראל כל זמן דיאנון אַטִּימִי לְבָא וְלֹא פָּתַחַין בְּתִוְכָּתָא כְּךָ יִשְׂרָאֵל כָּל זָמָן שְׁלָבָם אַטוֹם וְאַינְם מַתְחִילִים לְעַשְׂוֹת תְּשׁוּבָה, לֹא סְלִקְיָן רִיחָא אַינְן מַעַלִים רִיחָא נִיחּוֹת, וְלֹא אֲפֵיךְ לוֹן מַגּוֹן גּוֹבֵין וְאַינוּ מוֹצִיא אַתָּם מִבֵּן הַקּוֹצִים, שָׁהֵם הַקְּלִיפּוֹת וְהַגּוֹים שִׁיְשָׁרָאֵל בְּינֵיכֶם בְּגָלוֹת, אֲבָל כְּךָ פָּתַחַין בְּתִוְכָּתָא אֲבָל מִיד שְׁמַתְחִילִים לְעַשְׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיד סְלִקְיָן רִיחָא מִיד הַמַּעַלִים רִיחָא לְהָ, רְלֵל הַמַּשְׁפָּעוֹת מִלְמָתָה מִמְעָשֵׂיהם הַטוֹּבִים, וַיְפֵיךְ לוֹן מַבֵּין גּוֹבֵין וְאוֹהֵקְבָּה מִזְמִיא אַתָּם מִבֵּן הַקּוֹצִים דְּהַיָּנוּ מִן הַגָּלוֹת, וַיְתַהַנֵּי בְּהָוָה נְכַסֵּת יִשְׂרָאֵל וְתָהָנָה נְכַסֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁהָיא הַשְׁפָּעָה שְׁלִמְתָה שָׁהֵם מַעַלִים אַלְיהָ.

ע"ט

און זי הייְקָנוּ נִישְׁטָט אָן תְּשׁוּבָה צְוּ טָוּן, בְּרַעֲנָגָעָן זי נִישְׁטָט אַרְוִיף אַרְיחָמָן נִיחּוֹת פָּאָרָן אַוְיְבָרְשָׁטָן, אָן עַר נְעַטָּמָן זי זִישְׁטָט אַרְוִים פָּוּן צְוּוִישָׁן דִּי דָעֲרָעָר, זָוָס זי זְעַנְגָּעָן דִּי קְלִיפּוֹת אָן דִּי גּוֹם זָוָס דִּי אַיְזָן זְעַנְגָּעָן צְוּוִישָׁן זי אַיְגָעָם גָּלוֹת, אַבְּעָר גְּלִילִיךְ זְעָוָן זי הַיְיָבָן אָן תְּשׁוּבָה צְוּ טָוּן, בְּרַעֲנָגָעָן זי גְּלִירָךְ אַרְוִיף אַגְּטָעָר רִיחָמָן אַוְיְבָרְשָׁטָן, דָאָם מִיְּנָט או זי בְּרַעֲנָגָעָן אַרְוִיף הַשְׁפָּעָה פָּוּן אַוְגָטָן פָּוּן זְיִיעָרְעָט גְּטָעָמִים, אָן דָעְמָאָלְטָם נְעַטָּמָן זי זְעַר אַוְיְבָרְשָׁטָעָר אַרְוִים פָּוּן צְוּוִישָׁן דִּי דָעֲרָעָר דָאָם מִיְּנָט פָּגָעָם גָּלוֹת, אָן דִּי בְּנָסָת יִשְׂרָאֵל זָוָס זי אַיְזָן דִּי שְׁבִּינָה וּוּעַט גְּעַנְקָסָן פָּוּן דִּי הַשְׁפָּעָה פָּוּן אַוְגָטָן זָוָס זי בְּרַעֲנָגָעָן אַרְוִיף צְוּ אַיר.

וְואָם עַר גִּיטָּמָן אַרְיָין אַיְזָן דִּי תְּשׁוּבָה אַזְוִי וְוִי עַמְּ דָאָרָפְּ צְוּ זִיְּן, דָאָם הַיִּסְטָט אַזְוִי עַר גִּיטָּמָן אַרְיָין אַיְזָן דִּי עַומְּקָמָק הַבְּנִיה וְואָם דָאָם אַיְזָן תְּשׁוּבָה עַלְהָא, אָן וּוּעָן זִיְּן תְּשׁוּבָה גִּיטָּמָן דָאָרָט אַרְיָין דִּוְרָךְ דִּי עֲנֵני הַתְּשׁוּבָה, אַזְוִי וְוִי פָּאָרְשָׁדְעָנָע פִּינְיָגְנָגָעָן אַיְזָן סְינְגָּפִים, פָּוּן דָאָרָט רַוְפְּטָעָר דִּי רַחְמִים פָּוּן דִּי מִקְוֹרוֹת הַעֲלִיּוֹנִים צְוּ וּוּסְמִים מַאֲכָן דָעַם פָּגָם.

מִיט תְּשׁוּבָה בְּרַעֲנָגָט מַעַן אַרְוִיף אַרְיחָמָן
פָּאָרָן אַוְיְבָרְשָׁטָן

אַזְוִי אַזְיָךְ דִּי אַיְזָן וּוְלָאָנָג זַיְעָר הַאֲרִץ אַיְזָן פָּאָרְשָׁטָמָטָפְּט

שבח דא שירטה

מנְהָג יִשְׂרָאֵל - צְוּ עַנְדִּיכָּנוּ דָעַם סְפָר תִּיקְוִינִי הַזָּהָר פָּוּן רַאשׁ חֹזְדָשׁ אַלְלוֹל בֵּין יוֹם פִּיפָּוֹר.

און אַנְשֵׁי מַעֲשָׂה פִּירָן זִיךְרָה צְוּ לְעַרְנָעָעָר אַדְעָר צְוּ אַיְזָן עַדְן פָּאָג פָּוּן אַט דִּי בְּעַרְצִיגְגָּט טָעָג אַנְגָּעָהָבוֹן פָּוּן עַרְבָּר כְּרָאוֹי רַאשׁ חֹזְדָשׁ אַלְלוֹל בֵּין יוֹם הַפְּיִפְּוֹרִים, עַטְלִיכְעָבָר פָּגָנָעָם הַיְּלִינָן סְפָר תִּיקְוִינִי זָהָר, אָנוּ זִי שְׁטָעָלָן זִיךְרָה אַיְזָן צְוּ עַנְדִּיכָּנוּ דָעַם גָּאנְצָן סְפָר בֵּין יוֹם הַפְּיִפְּוֹרִים... אַזְיָךְ טְוּעָן דִּי סְפָרִים זַיְעָר אַוְיְפָלָאָמָעָן אַיְבָרָר דָאָס לְעַרְנָעָעָר תִּיקְוִינִי זָהָר אַיְזָן אַט דִּי פְּעַרְצִיגְגָּט טָעָג, אָנוּ אַזְיָךְ וּוּעָר עַס פָּאָרְשָׁטָמָטָפְּט נִישְׁטָט, פָּגְנָעָטְסְטוּעָן דָעַם לְשָׁוֹן פָּגָעָם הַיְּלִילָן זָהָר אַיְזָן דִּי תִּיקְוִינִים אַיְזָן זַיְעָר מַסְוָגָל פָּאָרָט דִּי נְשָׁמָה, אַזְוִי זַיְעָר דָאָס אַלְעָס וּוּעָר עַרְקָלָעָרט בְּאָרְכִּיכָּות אַיְזָן דִּי הַיְּלִיגָּע סְפָרִים. (אלָף הַמָּנוֹן - מַתָּה אָפָרִים סִימָן תְּקָפָא ס'ק יי')

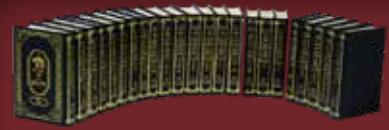
צְוּ בְּאָקְמוּנָן דָעַם גְּלִין יְדָעָה וְאָרְקָשִׁיקָט אַיְמָל צְוּ: 3022233@gmail.com

הזהר הקדוש ע"פ "מתוך מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

"ובלפתח בדור"
פארמאט
57 ברכים
מהדורות ר' יוסף
צבי עברנער
(6.5/4.5 cm)

גרזיסט עסטע (In 9.5/6.5)

קלענער עסטע - מהדורות ר' הערשל וועבר
(7/5 cm)

845.664.5168

פאר
דעליווערט
רופא: